

спяла. Затова чула лекия шум на муфлона пред къщи. Отначало тя се изплашила, като смятала, че това са крадци; след това помислила, че може би годеникът ѝ е умрял и духът му броди по местата на тяхното щастие, за да я търси. Тогава станала и отворила прозореца. Нощта била студена, ала ясна, без да вали сняг. Месечината осветявала склона на планината, който се спущал до къщата: и в тая светлина момичето видяло муфлона, който дирел тук-таме храна; то било гиздаво животно, с бакърена козина, лъсната от студа, чиито големи кротки очи блестяли на месечината. Тя си помислила: сигурно това е духът му, който се е превърнал в животно и иде да ме поздрави преди да отиде на оня свят. Слязла в приземието и откrehнала вратата: ала животното избягало. Тогава тя си наметнала клашника и отишла към един зид в склона на планината: муфлонът не се завърнал и тя се уверила, че не е било дух. Влязла отново в къщи и сложила вън пред вратата кошче със сено и ечемик; след малко се зачуло хрупането на изгладнелия муфлон. На другата нощ се повторило същото нещо. Третата нощ тя оставила вратата отворена и сложила кошчето на прага. Седнала край огнището, тя видяла как животното приближило, върнало се назад, пак се приближило и почнало да яде. На четвъртата нощ тя сложила кошчето вътре в кухнята, до отворената врата: животното се осмелило и влязло вътре. Така, малко по малко, те се сприятелили; и тя така се привързала към закриляното добиче, че усетила дори облекчение на мъката си. Тя го чакала всяка нощ, като любим, и ако закъснявало, почвала да се безпокои за него. Не разправила никому за приключението си, да не би някой да закачи животното; разправила го само на годеника си, когато се завърнал оздравял, на пролетта; и Алесио, така се казваше момъкът, станал странно ревнив. Ала сега муфлонът не слизал вече от планините: не бил вече гладен; освен това, хората били навън и можели да го подгонят. Девойката смятала, че няма да го види вече: омъжила се през есента; и в първите есенни дни младоженецът трябвало да замине отново със стадата, слугите и кучетата си. Но ето, че през същата нощ, една извънредно студена ледена нощ, муфлонът се